

עין משפט
נר מצוה

נב:

רבי ישמעאל

פרק רביעי עבודה זרה

מסורת הש"ם

א (ג'עיל ג, ב) מנחות קט"א, א [לקמן נד, ד] ונחמס' א (ה) [לקמן נד, ד:] א (ו) מדות פ"א מ"ז ומח' טח, א (ז) [לקמן נד, ב] ש"י מוס' ונחמס' נד: ד"ה אבנים ומוס' גיטין סח, ד"ה איכא ומוס' געטל כג: ד"ה בקשו ומוס' חולין יח, ד"ה וזמא, א (ט) נבירות כ"ז, י (י) נגדנריס סב, אימא וחללה כיון שפרסום נעשו חולן, כ (ז) לעיל נב, [לקמן סד, א] (ט) [ז"ל בריה וי"א צ"מ מד, א] (ח) צ"מ מד, א (ט) ונע"ט מוספת חולין מה, ד"ה פ"ט שער וכו', א (ח) ונע"י הטיב מוס' נבירות ג, ד"ה דינאל, א

גליון הש"ם

נב' שומא רבנן. עין לעיל דף מח ע"ב בריש' דמסות' דאיכא לפרס' כטו שגמז' ליכא לאקשיי' דלמא הכז' דלענינו' וכו' מ"מ מקרא' מתיבא' חמי' לאקרינו' אי לא גלי לן דגורו עלייהו: (ב) רש"י ד"ה מאי כיון דלסורא לא נטיל מדרב גידל בריש' פייקין שומאה נמי לא בטלה וביזין דלית להו טהרה מנקוה בשאר טומאות ליכא למימר הכא י' היכי דשאר טומאות סלקי הא נמי קלה למקט' מנייהו הס"ד ואח"כ מ"ה בית חונוי כ"ל: (ח) ומוס' ד"ה צירך וכו' מלאקט' לגבוה, י"ב עין דף נ"ד דאף להדיט' אפרס' יחזיקו: (ה) ד"ה דינרי וכו' ולא זורמס, י"ב ע"ל דף מ"ג מוס' ד"ה שעל הסדינס:

הגהות הב"ח

א (ה) נב' שהזמרת לי אצלמי, י"ב וקשה נח' דמסות' דאיכא לפרס' כטו שגמז' ליכא לאקשיי' דלמא הכז' דלענינו' וכו' מ"מ מקרא' מתיבא' חמי' לאקרינו' אי לא גלי לן דגורו עלייהו: (ב) רש"י ד"ה מאי כיון דלסורא לא נטיל מדרב גידל בריש' פייקין שומאה נמי לא בטלה וביזין דלית להו טהרה מנקוה בשאר טומאות ליכא למימר הכא י' היכי דשאר טומאות סלקי הא נמי קלה למקט' מנייהו הס"ד ואח"כ מ"ה בית חונוי כ"ל: (ח) ומוס' ד"ה צירך וכו' מלאקט' לגבוה, י"ב עין דף נ"ד דאף להדיט' אפרס' יחזיקו: (ה) ד"ה דינרי וכו' ולא זורמס, י"ב ע"ל דף מ"ג מוס' ד"ה שעל הסדינס:

הגהות מהר"ב

א רש"י ד"ה והקדשנס שחזרו דאקדשננהו שחזרו ומחוסס, י"ב עין מנחות ומוס' ע"ב ונחמס' שס' בדי"ה ושמע' וכו' ר' יאש' סבר וכו' וז"ל ה"הא סוגיא וכו' ודו"ק הטיב:

מוסף רש"י

ואינו צריך לומר לדבר אחר, אס שמשו לעבודת כוכבים לא ישמשו עוד פירושם (מנחות קט, א) להכניס שגגותם, לאסורי כהנא ואע"ג דלאו דידהי הוו, שחי כלי שרת (חולין נ), ששקצו אנשי יזין, שהקטירו עליה לעבודת כוכבים במקדש (יומא טו, א) משום כספא ודהבא של ירושלים, שהיה נלשבה והוא של הקדש ואסור לזרים וכשלקחום עובדי כוכבים ערסום עס והסם (בבבדו ג, א) הריא רובא דעלמא, מתמיה דעליה צב אספורי כל והסם שצטולס (טס), הדירינא טריינא שיפא, אלו היו ממטבעות של ירושלם ורובן של אלו נאו

מאי כיון דאיסורא לא נטיל מדרב גידל, בריש פירקין (דף ג, ט)

בשאר טומאה דלית ליה טהרה במקוה דינמא כי היכי דשאר טומאות סלקי הא נמי קלה למיסק מנייהו: עומאה נמי לא בטלה, כיון דליכא למימר הכי: ציט חונוי, מפרש צשמעמין בתרייתא דמנחות [קט:]

חונוי צנו של שמעון הדיק שצרח למזכרים מפני אחיו וצנה שס מוצח ופליגי התם איכא למ"ד לשם עבודת כוכבים ואיכא למ"ד לש"ש וקמצייעא ליה לר' יוסי צן שאול אליצא דמ"ד לאו צית עבודת כוכבים היא דאליצא דמ"ד דעבודת כוכבים היא לא קמצייעא ליה דהשתא להדיט אסורין דחאמר לעיל [כא:] ככלים שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדרב לגבוה מיציעא: ואין ל"ל לדבר אחר, כהנים ששימשו לעבודת כוכבים אין ל"ל שלא ישמשו עוד למקדש דכמתיב ציחוקאל (מד) יען אשר ישרמו אותם לפני גזוליהם וגו' וכתיב צתריה לא יגשו אלי לכהן לי ומדקאמר אין ל"ל לדבר אחר מכלל דצית חונוי לאו דבר אחר הוא ואפ"ה קמני דכהנים אסירי וקמצייעא ליה לר' יוסי כלים מאי: כהנים דצני דעה נינהו, ודעי שנאסרו בזמות אף לשם גבוה והלכו ועצדו בצמא הוו דקנטום רבנן: אכל כלים לא, קנסי או דלמא לא שנא: מקרא היה צידיו, כהנך דעבודת כוכבים דהיכא דמדאורייתא הוו צהו טעמא להסירא קנסוהו רבנן אע"ג דלאו צני דעה נינהו ה"נ אע"ג דלאו צית עבודת כוכבים ולא מימסרי מדאורייתא קנסוהו רבנן ככלים ככהנים: כל כהנים, כהנים שצימי חזקיהו היו מגדיין כל לו הכלים של צית המקדש אשר הוניח אחר צמלכותו צמעלו לעבודת כוכבים: הכנו והקדשנו מאי לאו הכנו דאטבנלי?

מטומאת עבודת כוכבים: והקדשנס דאקדשננהו, א שחזרו ומשחוס צשמן המשמה, אלמא כיון דמדאורייתא לא מתמרי דהא הקדש נינהו ואין אדם אסור דבר שאינו שלו אינהו נמי לא גזרו עלייהו הואיל ולא צני דעה נינהו: שהחוסר לי אצדסי, וכו המקרא שצמחתי: שהקדשנו אחרים חסיהו, אכל הקך קנסוהו רבנן וגמוס: מורחיס כפוניס, שימוש ארצב לשכות שהיו צמקלעות העזרה קא חציב צנס' מדות (פ"א מ"י): ואמר רב ששם שטיקלו לעצום כוכבים, אלמא אע"ג דלהדיט לא מימסרי דאין אדם אסור דבר שאינו שלו גזור צהו רבנן לגצי גבוה ואע"ג דלאו צני דעה נינהו, וצית חונוי נמי אע"ג דלאו צית עבודת כוכבים ולא מימסרי כלים דידהי מדאורייתא גזור צהו רבנן: הסס קרא אשתי' ודרוש, דמאורייתא אסירי אפי' להדיט: דכסיצ וצאו צה פריזיס וחללוה.

מכיון שנכנסו עובדי כוכבים להיכל ילאו כליו לחולין וכיון דנפקי לחולין קניניהו צהפקירא והוו להו דידהו וכשנשתמשו בהן לעבודת כוכבים נאסרו: אמרי, הכך דצית צשמונאי כשנלחוס היכי נעצדי: ניצצברינו, על יד עוצד כוכבים כדי לצטלן: אצנים שלימוס, שאין צהס פגימות ואפילו כפגימות סכין צשתחגור צה כפורן פוסלת צהן דלצמרין צהכל צוחטין (חולין יח, א), ניצצברינו, לאחר צצירתן להשוות פגימתן לא מניף עליהם צצרל כתיצ ועמדו וגמוס: ונצצברינו, כדי לצטלן מעצדות כוכבים: ונצשקלינוהו ננפשייהו, שהרי חולין הן וכדקאמרת וצאו צה פריזיס וחללוה: משום כספה וזהבם של ירושלם, שרובה הקדש: טריינא דהריינא שיפא, מטבעות של ירושלם, טריינא דהריינא על שם מלכי רומי נעשו הזורות ושסם טוריינטס אדריינטס: שיפא, ישן ציותר שנישוף מחמת יושנו ואין הזורה ניכרת: ברתנ'י, שיראל אינו מצטל דאין לה צטילה עולמית דהא ושס צסתר כתיצ [דגריס סן:] גב' שניס לנו צינדוסף שלו ושל ישראל, ועכשיו אתה שונה לנו ושל חצירו אכל של ישראל לא: ומקסי תלמודא דישיראל מי צטלה והא ושס צסתר כתיצ: שיש לו, לעוצד כוכבים צה שותפות, וצוקנותו חור צו דאף על גצ שיש לו שותפות אינו יכול לצטל חלקו של ישראל: ואינא דמחני לה, לרי הילל צריה דר' וולס: אסיפא, דמתניתין: א"ר

מירושלים (טס), רחיללרה, שמעם כיון שנאלו פריזיס חיללוה, נפק לחולין (טס), שלו ושל חבירו, צין שעינין עובדין ליראה אחת צין שזה עובד לפעור וזה נמקוקלס (לעיר חב),

מאי כיון דאיסורא לא נטיל מדרב גידל

בשאר טומאה דלית ליה טהרה במקוה דינמא כי היכי דשאר טומאות סלקי הא נמי קלה למיסק מנייהו: עומאה נמי לא בטלה, כיון דליכא למימר הכי: ציט חונוי, מפרש צשמעמין בתרייתא דמנחות [קט:]

כיון דאיסורה בטיל *טומאה נמי בטלה כי קא מיבעיא ליה תקרובת לעבודת כוכבים של אוכלין מאי כיון דאיסוריה לא בטיל *בדרב גידל טומאה נמי לא בטלה או דלמא איסור דאורייתא לא בטיל *טומאה דרבנן בטיל בתיקו בעא מיניה ר' יוסי בן שאול מרבי כלים ששימשו בהן בבית חונוי מהו שישתמשו בהן בבית המקדש וקא מיבעיא ליה אליבא דמ"ד בית חונוי לאו בית עבודת כוכבים היא דתנן ‏‏כִּהְנִיחַ שְׂשִׁימוֹשׁ בְּבֵית חוֹנוֹי לֹא יִשְׁמָשׁוּ בַּמִּקְדָּשׁ שְׁבִירושלים ואינו צריך לומר לדבר אחר כהנים הוא דקנסניהו רבנן משום ‏‏דבני דעה נינהו אבל כלים לא או דלמא לא שגא א"ל דאסורים הן ‏‏ובמקרא היה בידינו ושכחנוהו איתיביה ‏‏כל הכלים אשר הוניהו המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו מאי לאו הכנו דאטבלינהו הקדשנו דאקדשננהו א"ל ברוך אתה לשמים ‏‏(שהחזרת לי אבדתי ‏‏הכנו שגגנום והקדשנו שהקדשנו אחרים תחתיהם לימא מסייע ליה ‏‏מזרחית צפונית בה גזוו בית חשמונאי את אבני המזבח ששקצו אנשי יון ואמר רב ששת ששקצו לעבודת כוכבים ‏‏אמר רב פפא התם קרא ‏‏אשכח ודרש דכתיב ‏‏ובאו בה פריצים וחללוה אמרי היכי נעביד ‏‏ניתברינהו ‏‏אבנים שלמות אמר רחמנא נגסרינהו ‏‏ולא תניף עליהם ברזל אמר רחמנא ואמאי ליתברינהו ולישקלינהו לנפשייהו מי לא ‏‏אמר רב אושעיא בקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם משום כספא ודהבא של ירושלים והיונן בה ירושלים הויא רובא לגנוז דינא דהרייאנא טוריינא שיפא מפני טבעה של ירושלים עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר ובאו בה פריצים ‏‏וחללוה התם לא אשתמשו בהו לגבוה הכא כיון דאשתמש בהו מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו ‏‏וישראל אין מבטל עבודת כוכבים משמשין מותרין והיא אסורה: ‏‏גב' מתני ליה ר' לר"ש ‏‏ברבי עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו ‏‏א"ל רבי שנית לנו בילדותך עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל ישראל מי קא מצרבה שיש לו בה ושם בסתר כתיב א"ר הילל בריה דרבי וולס לא נצרכה שיש לו בה שותפות בילדותו מאי קסבר ובזקנותו מאי קסבר ‏‏בילדותו סבר ישראל אדעתא דעובד כוכבים פלח כיון דעובד כוכבים מבטל דנפשיה כיישראל נמי מבטלה ובזקנותו סבר ישראל אדעתא דנפשיה פלח כי מבטל עובד כוכבים דישיראל לא בטיל איכא דמתני לה אסיפא ישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים פשימא א"ר הילל בריה דרבי

דעלמא אלא אמר אבבי בקשו לגנוז דינא דהרייאנא טוריינא שיפא מפני טבעה של ירושלים עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר ובאו בה פריצים *וחללוה התם לא אשתמשו בהו לגבוה הכא כיון דאשתמש בהו מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו *וישראל אין מבטל עבודת כוכבים משמשין מותרין והיא אסורה: **גב'** מתני ליה ר' לר"ש *ברבי עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו *א"ל רבי שנית לנו בילדותך עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל ישראל מי קא מצרבה שיש לו בה שותפות בילדותו מאי קסבר ובזקנותו מאי קסבר *בילדותו סבר ישראל אדעתא דעובד כוכבים פלח כיון דעובד כוכבים מבטל דנפשיה כיישראל נמי מבטלה ובזקנותו סבר ישראל אדעתא דנפשיה פלח כי מבטל עובד כוכבים דישיראל לא בטיל איכא דמתני לה אסיפא ישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים פשימא א"ר הילל בריה דרבי

מכיון שנכנסו עובדי כוכבים להיכל ילאו כליו לחולין וכיון דנפקי לחולין קניניהו צהפקירא והוו להו דידהו וכשנשתמשו בהן לעבודת כוכבים נאסרו: אמרי, הכך דצית צשמונאי כשנלחוס היכי נעצדי: ניצצברינו, על יד עוצד כוכבים כדי לצטלן: אצנים שלימוס, שאין צהס פגימות ואפילו כפגימות סכין צשתחגור צה כפורן פוסלת צהן דלצמרין צהכל צוחטין (חולין יח, א), ניצצברינו, לאחר צצירתן להשוות פגימתן לא מניף עליהם צצרל כתיצ ועמדו וגמוס: ונצצברינו, כדי לצטלן מעצדות כוכבים: ונצשקלינוהו ננפשייהו, שהרי חולין הן וכדקאמרת וצאו צה פריזיס וחללוה: משום כספה וזהבם של ירושלם, שרובה הקדש: טריינא דהריינא שיפא, מטבעות של ירושלם, טריינא דהריינא על שם מלכי רומי נעשו הזורות ושסם טוריינטס אדריינטס: שיפא, ישן ציותר שנישוף מחמת יושנו ואין הזורה ניכרת: ברתנ'י, שיראל אינו מצטל דאין לה צטילה עולמית דהא ושס צסתר כתיצ [דגריס סן:] גב' שניס לנו צינדוסף שלו ושל ישראל, ועכשיו אתה שונה לנו ושל חצירו אכל של ישראל לא: ומקסי תלמודא דישיראל מי צטלה והא ושס צסתר כתיצ: שיש לו, לעוצד כוכבים צה שותפות, וצוקנותו חור צו דאף על גצ שיש לו שותפות אינו יכול לצטל חלקו של ישראל: ואינא דמחני לה, לרי הילל צריה דר' וולס: אסיפא, דמתניתין:

כיון דאיסורה בטייל, וגצי כלים לעיל (עמוד א) דלא קאמר הכי דמיירי ככלים של תקרובת עבודת כוכבים שאין להם צטול ודלא כפ"ה שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים: **ברוך אתה לשמים שהחזרת לי אבדתי**, שהקדשנו אחרים תחתיהם, ואע"ג דמדאורייתא לא מימסרי דהא דהקדש נינהו ואין אדם אסור דבר שאינו שלו ואס כן להדיטו שרי מ"מ קנסו לאסור לגבוה והא דמייתי מההיא קרא לקמן (דף נד:) למלמיה דעולא דכיון ששחט צה סימן אחד אסרה דמייתי אף להדיטו כדמוכח צחולין פ"צ (דף מ, ה) הכי מייתי ‏‏(א) מדאסר לגבוה צמעשה זוטא שלא נשתנה הכלי א"כ צמעשה רצה יש לאסור אף להדיט ‏‏ו

משום כספה וזהב שר ירושלים, שהיה המטבע של כסף ושל זהב: **דינררי דהריינא טוריינא שיפא**, פירש צקונטרס על שם מלכי רומי נעשו הזורות ושסם אדריינטס טוריינטס שייפא שנישוף ואין צורתה ניכרת מחמת יושנה וקשה לר"ת דהא אמרינן צהגול קמא (צ"א: א:) אחיה מטבע של ירושלם דוד ושלמה מלד אחד ירושלם עיר הקדש מלד אחר וצערין פי' כפ"ה ונראה לי לתרן קושיא דר"ת דודאי אדריינטס וטוריינו' כשמשלו על ישראל פסלו צורת מטבע הראשונה וחתמו צה שסם ולאחר החורצן הרצה צקשו לגנוז ונראה לר"ת לפרש דהריינא עגול לשון הדורא דכנתא (חולין דף קיג), טוריינא גדול כתריעא דלצמרין המולה את צחירו על המטבע אפי' כנפה כתריעא שייפא שנישוף ואין האומיות ניכרות צו שהיו דוד ושלמה שסם כתוצ צמטבע ‏‏(ז) ולא צורתם דלצמר' לעיל (דף מג.) דצורת אדם אסורה וממוך שנישוף לא היו יכולין להכיר ‏‏ס: אכל

דעלמא אלא אמר אבבי בקשו לגנוז דינא דהרייאנא טוריינא שיפא מפני טבעה של ירושלים עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר ובאו בה פריצים *וחללוה התם לא אשתמשו בהו לגבוה הכא כיון דאשתמש בהו מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו *וישראל אין מבטל עבודת כוכבים משמשין מותרין והיא אסורה: **גב'** מתני ליה ר' לר"ש *ברבי עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו *א"ל רבי שנית לנו בילדותך עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל ישראל מי קא מצרבה שיש לו בה שותפות בילדותו מאי קסבר ובזקנותו מאי קסבר *בילדותו סבר ישראל אדעתא דעובד כוכבים פלח כיון דעובד כוכבים מבטל דנפשיה כיישראל נמי מבטלה ובזקנותו סבר ישראל אדעתא דנפשיה פלח כי מבטל עובד כוכבים דישיראל לא בטיל איכא דמתני לה אסיפא ישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים פשימא א"ר הילל בריה דרבי

מכיון שנכנסו עובדי כוכבים להיכל ילאו כליו לחולין וכיון דנפקי לחולין קניניהו צהפקירא והוו להו דידהו וכשנשתמשו בהן לעבודת כוכבים נאסרו: אמרי, הכך דצית צשמונאי כשנלחוס היכי נעצדי: ניצצברינו, על יד עוצד כוכבים כדי לצטלן: אצנים שלימוס, שאין צהס פגימות ואפילו כפגימות סכין צשתחגור צה כפורן פוסלת צהן דלצמרין צהכל צוחטין (חולין יח, א), ניצצברינו, לאחר צצירתן להשוות פגימתן לא מניף עליהם צצרל כתיצ ועמדו וגמוס: ונצצברינו, כדי לצטלן מעצדות כוכבים: ונצשקלינוהו ננפשייהו, שהרי חולין הן וכדקאמרת וצאו צה פריזיס וחללוה: משום כספה וזהבם של ירושלם, שרובה הקדש: טריינא דהריינא שיפא, מטבעות של ירושלם, טריינא דהריינא על שם מלכי רומי נעשו הזורות ושסם טוריינטס אדריינטס: שיפא, ישן ציותר שנישוף מחמת יושנו ואין הזורה ניכרת: ברתנ'י, שיראל אינו מצטל דאין לה צטילה עולמית דהא ושס צסתר כתיצ [דגריס סן:] גב' שניס לנו צינדוסף שלו ושל ישראל, ועכשיו אתה שונה לנו ושל חצירו אכל של ישראל לא: ומקסי תלמודא דישיראל מי צטלה והא ושס צסתר כתיצ: שיש לו, לעוצד כוכבים צה שותפות, וצוקנותו חור צו דאף על גצ שיש לו שותפות אינו יכול לצטל חלקו של ישראל: ואינא דמחני לה, לרי הילל צריה דר' וולס: אסיפא, דמתניתין:

מירושלים (טס), רחיללרה, שמעם כיון שנאלו פריזיס חיללוה, נפק לחולין (טס), שלו ושל חבירו, צין שעינין עובדין ליראה אחת צין שזה עובד לפעור וזה נמקוקלס (לעיר חב),

כיון דאיסורה בטייל

כיון דאיסורה בטייל *טומאה נמי בטלה כי קא מיבעיא ליה תקרובת לעבודת כוכבים של אוכלין מאי כיון דאיסוריה לא בטיל *בדרב גידל טומאה נמי לא בטלה או דלמא איסור דאורייתא לא בטיל *טומאה דרבנן בטיל בתיקו בעא מיניה ר' יוסי בן שאול מרבי כלים ששימשו בהן בבית חונוי מהו שישתמשו בהן בבית המקדש וקא מיבעיא ליה אליבא דמ"ד בית חונוי לאו בית עבודת כוכבים היא דתנן ‏‏כִּהְנִיחַ שְׂשִׁימוֹשׁ בְּבֵית חוֹנוֹי לֹא יִשְׁמָשׁוּ בַּמִּקְדָּשׁ שְׂבִירושלים ואינו צריך לומר לדבר אחר כהנים הוא דקנסניהו רבנן משום ‏‏דבני דעה נינהו אבל כלים לא או דלמא לא שגא א"ל דאסורים הן ‏‏ובמקרא היה בידינו ושכחנוהו איתיביה ‏‏כל הכלים אשר הוניהו המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו מאי לאו הכנו דאטבלינהו הקדשנו דאקדשננהו א"ל ברוך אתה לשמים ‏‏(שהחזרת לי אבדתי ‏‏הכנו שגגנום והקדשנו שהקדשנו אחרים תחתיהם לימא מסייע ליה ‏‏מזרחית צפונית בה גזוו בית חשמונאי את אבני המזבח ששקצו אנשי יון ואמר רב ששת ששקצו לעבודת כוכבים ‏‏אמר רב פפא התם קרא ‏‏אשכח ודרש דכתיב ‏‏ובאו בה פריצים וחללוה אמרי היכי נעביד ‏‏ניתברינהו ‏‏אבנים שלמות אמר רחמנא נגסרינהו ‏‏ולא תניף עליהם ברזל אמר רחמנא ואמאי ליתברינהו ולישקלינהו לנפשייהו מי לא ‏‏אמר רב אושעיא בקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם משום כספא ודהבא של ירושלים והיונן בה ירושלים הויא רובא לגנוז דינא דהרייאנא טוריינא שיפא מפני טבעה של ירושלים עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר ובאו בה פריצים ‏‏וחללוה התם לא אשתמשו בהו לגבוה הכא כיון דאשתמש בהו מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו ‏‏וישראל אין מבטל עבודת כוכבים משמשין מותרין והיא אסורה: ‏‏גב' מתני ליה ר' לר"ש ‏‏ברבי עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו ‏‏א"ל רבי שנית לנו בילדותך עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו ‏‏א"ל רבי שנית לנו בילדותך עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל ישראל מי קא מצרבה שיש לו בה שותפות בילדותו מאי קסבר ובזקנותו מאי קסבר ‏‏בילדותו סבר ישראל אדעתא דעובד כוכבים פלח כיון דעובד כוכבים מבטל דנפשיה כיישראל נמי מבטלה ובזקנותו סבר ישראל אדעתא דנפשיה פלח כי מבטל עובד כוכבים דישיראל לא בטיל איכא דמתני לה אסיפא ישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים פשימא א"ר הילל בריה דרבי

א ב מיי פ"ו מה'י אבות הטומאה ה' א:
ג א מיי פ"ט מה'י צילת מקדש הלכה יד סמנ לחין שט:
ה נמי פ"ה מה'י צית המזירה ה' י:
ו מיי פ"א מה'י צית הנצירה הלכ יד סמנ לחין יל:
ז מיי שם הלכ טו:
ח א מיי פ"ח מה'י עבודת כוכבים ה' ט סמנ לחין מה טו"ע י"ד י"ט מיי שם טו"ע שם סעף:
י א מיי שם טו"ע שם סעף יג:

תורה אור השלם

- וצא כל הכלים אשר הונחי' ופילק' אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו דוד ושלמה מלד אחד ירושלם עיר הקדש מלד אחר וצערין פי' כפ"ה ונראה לי לתרן קושיא דר"ת דודאי אדריינטס וטוריינו' כשמשלו על ישראל פסלו צורת מטבע הראשונה וחתמו צה שסם ולאחר החורצן הרצה צקשו לגנוז ונראה לר"ת לפרש דהריינא עגול לשון הדורא דכנתא (חולין דף קיג), טוריינא גדול כתריעא דלצמרין המולה את צחירו על המטבע אפי' כנפה כתריעא שייפא שנישוף ואין האומיות ניכרות צו שהיו דוד ושלמה שסם כתוצ צמטבע ‏‏(ז) ולא צורתם דלצמר' לעיל (דף מג.) דצורת אדם אסורה וממוך שנישוף לא היו יכולין להכיר ‏‏ס: אכל
- וצהסבתי פני מהם וחקללו את צפוני' ובאו בה פריצים וחקללוה:
- אבנים שלמות תבנה את מזבח ‏‏אלהיק' והעליה' עזיו עולת לל' אלהיק':‏‏ דברים כו ו
- ובנית שם מזבח לל' אלהיק' מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל:
- ארוז האיש אשר יעשה פסל ומשכה ותועבת ‏‏ו‏מגשה יד' תרש ושם סקרה ונענו כל הקעם וקאמרו אמן:‏‏ דברים כו טו

רבינו חננאל

כוכבים לא קא מיבעיא ליה דכיון דכי מבטיל לה בטלה ומותרת בהנאה מדאיסורה בטלה, טומאתה נמי בטילה כי קמביעא ליה תקרובת עבודת כוכבים של אוכלין דאתקוש למת כדאמרן כדרב גידל דאמר רב גידל מנין לעבודת כוכבים שאינה בטילה עולמית שנאמר ויצמדו וכלעל פער, מאי כיון דאיסורא לא בטיל טומאתה נמי לא בטיל, או דלמא איסורא דאורייתא לא בטלה אבל טומאה דרבנן בטלה, או לא שגא ועלתה בתיקו: בעא מניה רב יוסף בן שאול מרבי כלים שנשתמשו בהן בבית חונוי מהו שישתמשו בהם במקדש בירושלים, וימביצי ליה אליבא דר' יהודה דאמר בית חונוי לאו בית עבודת כוכבים היא ור' מאיר חולק עליו ואומר בית חונוי עבודת כוכבים היא, ומפורשת חלוקתם בסוף מסכת מנחות, דתנן התם הכהנים ששימשו בבית חונוי לא ישתמשו במקדש בירושלים, ואין צריך לומר לדבר אחר, פי' ואין ל"ל לדבר אחר התבנים ששימשו בעבודת כוכבים שוראי נפסלו מוצאת סתם משנתנו זו כר' יהודה דאמר בית חונוי לאו בית עבודת כוכבים היא, מאי כהנים הוא דקנסניהו רבנן משום דבני דעה נינהו אבל כלים לא קנסו, או דלמא